

”ميني بچي - امبرت ويلي اپني دوسري سڀ سنگليون ڪو لاکپ (بند) ڪر

ايڪ باپ ڪو پيار سين ياد ڪرو، باپ سين ميني ميني روح رهاڻ ڪرو“

پُرسن :- ٿر بچون ڪي هر بات ۾ اُرت هئ، اُرت سَهت شبد ڪوئن بول سکتا هئ؟

اُتر :- جو ديهي اُپماني هئ، وهي هر بول اُرت سَهت بول سکتا هئ. باپ تمهين سنگر

پر جو پي سڪلاتي هئ، وه اُرت سَهت هئ. ديهي اُپمان ۾ آڪر منش جو ڪُچ بولتي هئ وه سڀ اُرت ڪي بنا اُترت هئ. اُس سين ڪوئي قل نهين نڪلتا، فائدا نهين هوتا.

گيت :- نئين هين ڪو راه دِڪاڻو پريو....

اوم شانتی . يه سڀ گيت آد هئ پڳتي مارگ ڪي. تمهاري ليئي گيتون ڪي درڪار نهين

هئ. ڪوئي تڪليف ڪي بات نهين. پڳتي مارگ ۾ تو تڪليف بهت هئ. ڪتني رسر رواج چلتي

هئ، برهمڻ کلانا، يه ڪرنا، تيرتون آد پر بهت ڪُچ ڪرنا هوتا هئ. يهان آڪر سڀ تڪليفون

سين چُرا ديتي هئ. اِس ڪُچ پي ڪرنا نهين هئ. مُڪ سين شو شو نهين بولنا هئ. يه قاعدي

موجب نهين، اِن سين ڪوئي قل نهين ملينگا. باپ ڪهتي هئ، يه اُندر ۾ سمجھنا هئ مئن آتما

هون. باپ نين ڪها هئ همڪو ياد ڪرو، اُترمڪي هو باپ ڪو هين ياد ڪرنا هئ، تو باپ پرتگيا

ڪرتي هئ تمهاري پاپ پسر هو جائينگي. يه هئ يوگ اُگني، جس سين تمهاري وڪرم وناش هو

جائينگي ڦر ٿر واپس چلي جائينگي. هستري رپيت هوتي هئ. يه سڀ اپني سات باتين ڪرني

ڪي يُڪتيان هئ. اپني سات روح رهاڻ ڪرتي رهو. باپ ڪهتي هئ، مئن ڪلپ ڪلپ تمڪو يه

يُڪتي بتاتا هون. يه پي جانتي هئ ڏيري ڏيري يه جهاڙ ورڏي ڪو پائينگا. مايا ڪا طوفان پي

اِس سميه هئ جب ڪ مئن آڪر ٿر بچون ڪو مايا ڪي ٻنڌن سين چُراتا هون. ستيگ ۾ ڪوئي ٻنڌن

هوتا نهين. يه پرشوتر يگ پي اُپي تمڪو اُرت سَهت ٻڏي ۾ هئ. يهان هر بات اُرت سَهت هين

هئ. ديهي اُپماني جو بات ڪرينگي سو اُترت. ديهي اُپماني جو بات ڪرينگي اُرت سَهت. اُن سين

قل نڪلينگا. اَب پڳتي مارگ ۾ ڪتني ڊفيڪلتي هوتي هئ. سمجھتي هئ تيرت ياترا ڪرنا، يه

ڪرنا، يه سڀ پڳوان ڪي پاس پهونچني ڪي راستي هئ. پرنٽو بچون نين اَب سمجها هئ واپس

ڪوئي ايڪ پي جا نهين سکتا. پهلې نمبر ۾ جو وشو ڪي مالڪ لڪشمي نارائڻ ٿي، اُنڪي هين

84 جنم بتا ديتي هئ. تو ڦر اُور ڪوئي چوٽ ڪئسي سکتا. سڀ چڪر ۾ آتي هئ تو ڪرشن

ڪي ليئي ڪئسي ڪهينگي ڪ وه سديو قائم هئ هين هئ. هان، ڪرشن ڪا نام روپ تو چلا

گيا باقي آتما تو هئ هين ڪس نه ڪس روپ ۾. يه سڀ باتين بچون ڪو باپ نين آڪر

سمجھائي هئ. يه پڙهائي هئ. اِسٽوڊنٽ لائيف ۾ ڌيان دينا هئ. روزانا ٿائيم مقرر ڪر دو

اُپنا چارٽ لکني ڪا. واپاري لوگون ڪو بهت ٻنڌن رهنا هئ. نوڪري ڪرني والون پر ٻنڌن

نهين رهنا. وه تو اُپنا ڪام پورا ڪيئا خلاص. واپاريون ڪي پاس تو ڪپي گِراھڪ آئي تو

سپلاء ڪرنا پري. ٻڏي يوگ ٻاهر چلا جاتا هئ. تو ڪوشش ڪر سميه نڪالنا چاهيئي. امبرت

ويلي ڪا سميه اُچا هئ. اُس سميه ٻاهر ڪي ويچارون ڪو لاکپ ڪر دينا چاهيئي، ڪوئي پي

خيال نه آئي. باپ ڪي مهما ۾ لڪ دينا چاهيئي، بابا گيان ڪا ساگر، پنت پاون هئ. بابا

همڪو وشو ڪا مالڪ بناتي هئ، اُنڪي شريمت پر چلنا هئ. سڀ سين اُچي مت ملتي هئ من مڻايو. دوسرا ڪوئي بول نه سگهي. ڪلپ ڪلپ يهه مت ملتي هئ، تموپرڌان سين ستوپرڌان بنني ڪي. باپ صرف ڪهتي هئ ماميڪر ياد ڪرو. اِسڪو ڪها جاتا هئ، وشيڪرڻ منتر، آرٽ سَهت ياد ڪرني سين هين خوشي هونگي.

باپ ڪهتي هئ اُوپچاري ياد چاهيئي. جئسي پڳتي ۾ ايڪ شو ڪي پوجا اُوپچاري هئ ڦر وپچاري هوني سين اُنڪون ڪي پڳتي ڪرتي هئ. پهلِي ٿي اَدُويت پڳتي، ايڪ ڪي پڳتي ڪرتي ٿي. گيان پي اُس ايڪ ڪا هين سُننا هئ. تهر بچي جسڪي پڳتي ڪرتي ٿي، وهه سِير تمهين سمجها رهي هئ، مينِي مينِي بچي اِيي مئن آيا هون، يهه پڳتي ڪلت اِيي پورا هوئا. تهر نين هين پهلِي پهلِي ايڪ شو بابا ڪا مندر بنايا. اُس سميه تهر اُوپچاري پڳت ٿي، اِس ليئي بهت سڪي ٿي ڦر وپچاري پڳت بنني سين دُويت ۾ آ گئي تب ٿورا دُڪ هوتا هئ. ايڪ باپ تو سِڪو سُڪ ديني والا هئ نان. باپ ڪهتي هئ مئن آڪر تهر بچون ڪو منتر ديتا هون. منتر پي ايڪ ڪا هين سُنو، يهان ديهه ڌاري ڪوئي پي نهين. يهان تهر آتي هين هو باپ دادا ڪي پاس. شو بابا سين اونچ تي اونچ ڪوئي هئ نهين. ياد پي سڀ اُنڪو ڪرتي هئ. ڀارت هين سورڳ ٿا، لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه ٿا. اُنڪو اُتسا ڪس نين بنايا؟ جسڪي تهر ڦر پوجا ڪرتي هو. ڪسڪو پتا نهين مهالڪشمي ڪوئن هئ! مهالڪشمي ڪا آئي جنم ڪوئنسا ٿا؟ تهر بچي جانتِي هو وهه هئ جڳت اَمبا. تهر سڀ ماتائين هو. وندي ماترم. ساري جڳت پر هين تهر اپنا داؤ جَماتي هو. ڀارت ماتا ڪوئي ايڪ ڪا نام نهين. تهر سڀ شو سين شڪتي ليتي هو يوگ پل سين. شڪتي لبني ۾ مايا انترفيئر ڪرتي هئ. ڀڏ ۾ ڪوئي اَنگوري لڳاتي هئ تو بهادر هو لڙنا چاهيئي. اُتسي نهين ڪوئي نين اَنگوري لڳائي اوڙ تهر ڦس پرو، يهه هئ هين مايا ڪي ڀڏ. باقي ڪوئي ڪوَرُو اوڙ پاندوون ڪي ڀڏ هئ نهين، اُنڪي تو آپسڀر ڀڏ هئ. منش جب لڙتي هئ، تو ايڪ دو گز زمين ڪي ليئي گلا ڪاٽ ديتي هئ. باپ آڪر سمجھاتي هئ، يهه سڀ ڊراما بنا هوئا هئ. رام راجيه، راوڻ راجيه، اِيي تهر بچون ڪو يهه گيان هئ ڪ هر رام راجيه ۾ جائينگي، وهان اُتاه سُڪ هئ. نام هين هئ سڪڌام، وهان دُڪ ڪا نام نشان نهين هوتا. اَب جب ڪ باپ آئي هئ، اُتسي راجائي ديني تو بچون ڪو ڪتنا پرشارت ڪرنا چاهيئي. گهري گهري ڪهتا هون بچي ٿڪو مت. شو بابا ڪو ياد ڪرتي رهو. وهه پي بندي هئ، هر آتما پي بندي هئ، يهان ڀارت بجاني آئي هئ، اَب ڀارت پورا هوئا هئ. اَب باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. وڪرم آتما پر هين چڙهتي هئ نان. شرير تو يهان ختم هو جائينگي. ڪئين منش ڪوئي پاپ ڪرم ڪرتي هئ تو اُپني شرير ڪو هين ختم ڪر ديتي هئ. پرنٽو اِس سين ڪوئي پاپ اُترتا نهين هئ. پاپ آتما ڪها جاتا هئ. سادو سنت آد تو ڪهه ديتي هئ آتما نرليپ هئ، آتما سو پر ماتما، اُنڪي مت هئ. اِيي تمڪو ايڪ شريمت ملتي هئ. باپ نين تمهين گيان ڪا تيسرا نيتر ديئا هئ. آتما هين سڀ ڪچ جانتِي هئ. آگي ايشور ڪي باري ۾ ڪچ نهين جانتِي ٿي. سرشتي چڪر

ڪئسي ڦرتا هئ، آتما ڪتني چوڻي هئ پهلِي پهلِي آتما ڪا ريٽلائيزيشن ڪراتي هئ. آتما بهت سوکير هئ، اُنڪا ساکياتڪار هوتا هئ، وه سڀ هئ پڳتي مارڱ ڪي باتين. گيان ڪي باتين باپ هين سمجھاتي هئ. وه پي پرڪتي ڪي بيچ ۾ آڪر بڻنتي هئ باجو ۾. يهه پي جهت سمجھ ليتي هئ. يهه سڀ هئ نئين باتين جو باپ هين بڻ ڪر سمجھاتي هئ. يهه پڪا ياد ڪر لو، پوڻو نهين. باپ ڪو جتنا ياد ڪرينگي اُتنا وڪرم وناش هونگي. وڪرم وناش هوني پر هين آڌار هئ تمھاري پوشيه ڪا. تهر بچون ڪي ساڻ ساڻ ڀارت ڪنڊ پي سڀ سين سوڀاڳيشالي هئ، ان جئسا سوڀاڳيشالي دوسرا ڪوئي ڪنڊ نهين هئ. يهان باپ آتي هئ. ڀارت هين هيون ٿا، جسڪو ڳارڊن آف آلاه ڪهتي هئ. تهر جانتِي هو باپ ڦر سين ڀارت ڪو قولون ڪا بغيچا بنا رهي هئ، هر پڙهتي هين هئ، وهان جاني ڪي ليئي. ساکياتڪار پي ڪرتي هئ، يهه پي جانتِي هئ ڪ يهه وهي مهاڀارت لڙائي هئ، ڦر اُئسي لڙائي ڪيپي لڳتي نهين هئ. تهر بچون ڪي ليئي نئين دنيا پي ضرور چاهيئي. نئين دنيا ٿي نان، ڀارت سور ٻ ٿا. پانچ هزار ورش هوئي، لاکون ورش ڪي تو بات هين نهين. لاکون ورش هوتي تو منش اَنگنت هو جائي. يهه پي ڪوئي ڪي ٻڌي ۾ هين بڻنتا ڪ اُتنا هو ڪئسي سڪتا جب ڪ اُتني آدمشماري نهين هئ.

اُپي تهر سمجھتي هو، آج سين پانچ هزار ورش پهلِي هر وشو پر راجيه ڪرتي ٿي، اوڙ ڪنڊ نهين ٿي، وه هوتي هئ باد ۾. تهر بچون ڪي ٻڌي ۾ يهه سڀ باتين هئ، اوڙ ڪسڪي ٻڌي ۾ بلڪل نهين هئ. ٿورا پي اِشارا دو تو سمجھ جائي. بات تو بروبر هئ، هماري پهلِي ضرور ڪوئي ڌرم ٿا. اُپي تهر سمجھا سڪتي هو ڪ ايڪ آدي سنانن ديوي ديوتا ڌرم ٿا، وه پرايلوپ هو گيا هئ. ڪوئي اُپني ڪو ديوتا ڌرم ڪي ڪه نهين سڪتي. سمجھتي هين نهين ڪ هر آدي سنانن ديوي ديوتا ڌرم ڪي ٿي ڦر وه ڌرم ڪهان گيا؟ هندو ڌرم ڪهان سين آيا؟ ڪوئي ڪا پي ان باتون ۾ چنتن نهين چلندا هئ. تهر بچي سمجھا سڪتي هو، باپ تو هئ گيان ڪا ساڱر، گيان ڪي اُٿار ٿي. تو ضرور آڪر گيان سُنايا هونگا. گيان سين هين سدگتي هوتي هئ، اِس پريرڻا ڪي بات نهين. باپ ڪهتي هئ جئسي اَب آئي هئ، وئسي ڪلپ ڪلپ آتا هون. ڪلپ باد پي آڪر ڦر سڀ بچون سين ملينگي. تهر پي اُئسي چڪر لڳاتي هو، راجيه ليتي هو ڦر گنواتي هو. يهه بيحد ڪا ناڻڪ هئ تهر سڀي اُڪٽرس هو. آتما اُڪٽر هو ڪرئٽر، ڊئريڪٽر، مڪيه اُڪٽر ڪو نه جاني تو وه ڪيا ڪام ڪي. تهر بچي جانتِي هو ڪئسي آتما شير ڌارڻ ڪرتي هئ اوڙ ڀارت بجاتي هئ. اَب ڦر واپس جانا هئ. اَب اِس پُراڻي دنيا ڪا اُنت هئ. ڪتني سهج بات هئ. تهر بچي هين جانتِي هو باپ ڪئسي گُپت بڻئي هئ. گودري ۾ ڪرتار ديڪا. اَب ديڪا ڪهين وا جانا ڪهين، بات ايڪ هين هئ. آتما ڪو ديڪ سڪتي هئ، پرنتو اِس سين ڪوئي فائدا نهين هئ. ڪوئي ڪو سمجھ ۾ آ نه سڪي. نوڌا پڳتي ۾ بهت ساکياتڪار ڪرتي هئ، آگي تهر بچي پي ڪتني ساکياتڪار ڪرتي ٿي، بهت پروگرام آتي ٿي ڦر پڇاري ۾ يهه ڪيل پال تهر ديڪينگي. اَب تو باپ ڪهتي هئ پڙه ڪر هوشيار هو جائو. اَگر نهين پڙهينگي تو ڦر جب رزلٽ نڪلينگي تو مونھه نيچي هو جائينگا، ڦر سمجھينگي هر نين ڪتنا سميه ويست ڪيئا. جتنا جتنا باپ ڪي ياد ۾ رهينگي، ياد ڪي ٻل سين

پاپ مٽ ڄاڻينگي. جتنا باپ کي ياد ۾ رهينگي اُتنا خوشي کا پارا چڙهينگا.

منشون ڪو يهه پتا نهيٺ هئ ڪ پڳوان ڪو ڪيون ياد ڪيئا جاتا هئ! ڪهتي پي هئ تهر مات پتا... آرٿ نهيٺ ڄاڻتي. اُپي تهر ڄاڻتي هو، شو ڪي چتر ڀر سمجها سڪتي هو. يهه گيان ڪا ساگر، پتت پاون هئ، اُنڪو ياد ڪرنا هئ. بچي ڄاڻتي هئ وهي باپ آيا هئ سوڪ گهيري ڪا راستا بتاني. يهه پڙهائي هئ. اِس ڇو جتنا ڀرشارت ڪرينگا اُتنا اونچ ڀڊ پائينگا. يهه ڪوئي ساڌو سنت آڌ نهيٺ، جسڪي گڊي چلي آئي هو. يهه تو شو بابا ڪي گڊي هئ. اُٿسي نهيٺ يهه ڄاڻينگا تو دوسرا ڪوئي گڊي ڀر بڻينگا. باپ تو سپڪو سات لي ڄاڻينگي. ڪئين بچي وٿرت خيالائون ۾ اپنا سميه ويست ڪرتي هئ. سوچتي هئ خوب ڌن اڪنا ڪرين، پُتر، پوترپي ڪاڻينگي، باد ۾ ڪام آڻينگا، بئنگ لاکر ۾ جمع ڪرين، بال بچي کاتي رهينگي. ڀرنتو ڪسڪو پي گورنمينٽ چورينگي نهيٺ. اِس ليئي اُسڪا جاسٽي خيال نه ڪر اپني پوشيه ڪمائي ۾ لڳ جانا چاهيئي. آب بچون ڪو ڀرشارت ڪرنا هئ. اُٿسي نهيٺ ڪ ڊراما ۾ هونگا تو ڪرينگي. ڀرشارت بگر ڪانا پي نهيٺ ملتا ڀرنتو ڪسڪي تقدير ۾ نهيٺ هئ توقر اُٿسي خيالات آ جاتي هئ. تقدير ۾ هين نهيٺ هئ توقر ايشوريه تدبير پي ڪيا ڪرينگي. جنڪي تقدير ۾ هئ، وه اچي ريت ڌارڻ ڪرتي اؤر ڪراتي هئ. باپ تمهارا ٿيچر پي هئ، گرو پي هئ تو اُنڪو ياد ڪرنا چاهيئي. سپ سين ڀريه باپ، ٿيچر اؤر گرو هين هوتي هئ. اُنڪو تو ياد ڪرنا چاهيئي. بابا ڀڪتيان تو بهت بتلاتي هئ. تهر ساڌو سنت آڌ ڪو نمئرتڻ دي سڪتي هو. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڊمارننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) ڀرشارت ڪر اپني پوشيه ڪمائي ۾ لڳ جانا هئ، ڊراما ۾ هونگا تو ڪر لينگي، يهه ڪه ڪر ڀرشارت هين نهيٺ بننا هئ.

(2) ساري دن ۾ جو پي پاپ هوتي هئ يا ڪسي ڪو ڏک ڊيتي هئ تو نوت ڪرنا هئ. سچائي سين باپ ڪو سنانا هئ، صاف دل بن ايڪ باپ ڪي ياد سين سپ حساب چڪتو ڪرني هئ.

وردان - هر سنڪلپ وا ڪرم ڪو سريشت اؤر سقل بناني والي گيان سوروپ سمجهدار پو

جو گيان سوروپ، سمجهدار بن ڪر ڪوئي پي سنڪلپ وا ڪرم ڪرتي هئ، وي سقلنا مورت بنتي هئ. اِسي ڪا يادگار پڳتي مارگ ۾ ڪاريه ڀرارنڀ ڪرتي سميه سواستڪا نڪالتي هئ وا گڻيش ڪو نمڻ ڪرتي هئ. يهه سواستڪا، سو استتي ۾ استت هوني اؤر گڻيش ناليچفل استتي ڪا سوچڪ هئ. آپ بچي جب شير ناليچفل بن هر سنڪلپ وا ڪرم ڪرتي هو تو سهج سقلنا ڪا انيو هوتا هئ.

سلوگن - برهمڻ جيون ڪي وشيشتا هئ خوشي، اِس ليئي خوشي ڪا دان ڪرتي چلو.